

tað sama. Um teir ikki vildu selt kol í Havn, kundi tað ikki verið stórt verri. Er tað nakað verðsins skil á, at menn skulu biðja um kol og, so sum nú, biðja eftir tí ein heilan mánað uttan eitt orð um, nær teir kunnu fáa tað. Skal ein biðja í tað óndaliga eftir føroyskum kóli — ella hvat er ætlanin við hesum óskili?

Tað eru heilt nógv Havnarfólk, ið vilja brenna føroyskt kol fram fyri útlendskt. Men tey megu keðast tilfóðst, tá avgreiðslan er so vánalig. Um felagið ikki

fær sær kolagoymslu í Havn, sum altíð kann flýggja út í nøgd, sum tørvur er á, so kann ein óttast fyri, at Suðuroyar kólið ikki vinnur sær teir vinir her norðuri, sum tað veruliga kundi væntað sær. Má felagið tí sum skjótast fáa í lag at hava kol liggjandi í Havn. Annars tykir mær, at skal ein sita kaldur í mánaðir og biðja eftir kóli, so verður tað sjálvandi biligt í brúki; men harvið eru vit kortini ikki hjálptir.

Havnamáður.

Chr. Jensen hevur ongatíð skuldsett hin føroyska arbeðarin fyri landasvikjara, so sum felagsskapsfíggingdarnir vilja gera tað til.

«Tingakrossur» og onnur blóð hava roynt at oyst upp um, at formaðurin fyri «De samvirkende Fagforbunde» skal hava skuldsett teir nationalt hugsandi arbeðararnar fyri at vera landasvikjarar.

Hetta er sjálvandi — sum so mangt frá hesara stúni kemur — rangt og sett á hovdið.

Harra Chr. Jensen hevur ongatíð skuldsett hin nationala føroyska arbeðarin. Tvorturímóti. Suldseling Chr. Jensens hevur heint sín odd móti virklissanum, ið vil tyna allan felagsskap arbeðaranna í Føroyum: Hansara radioorð hesum viðvíkjandi ljóðaðu so:

«De meget vanskelige Erhvervsforhold, der gør sig gældende paa Færøerne, forøges derved, at en hvis Del af Overklassen i deres politiske Kamp agiterer for Færøernes Løsrivelse fra Danmark. Jeg betragter denne Agitation for Landsforræderi.»

Her er sjálvandi einans talan um virklissans landasvikjara — og um yvirklassans landasvikjara — og um yvirklassans landasvikjara.

Javnaðarmenn eru sjálvandi seinastir at skerja tey nationalu rættindini; vit eiga og hava krav uppá at fáa sum ein særligur fólkaflokkur.

So langt og so víða máttu teir fjakka - eins og Jerusalems skósmiður - áðrenn teir funnu á lögtingsins dyr.

Undarligt er at hugsa sær, at tað var danskur ministari, ið mátti siga hesum føroysku sjálvstýrismonnum, at tað ikki ber til at ganga uttanum Føroya lögting.

Tað var ikki eiti á geip, ið teir triggir stóru »høvdingarnir« Liggjas Húsgarð, Hans Biskupsstøð og Jóannes Patursson høvdu á lofti millum manna um lögtingsins ógerðir, grundlógarbrot o. a. — undarligt at finna hesar menn sum ágrýtnastu uppgjördu grundlógarverjarar. Dálin reykt úr hvørjum lúmma fyri at senda høvdingin (úr Kirkjubø) niður at forkлага lögtingið fyri kongi og Stauningi. Gud skal vita, um høvdingin hevur uppfært tíkið fagnaðarorðini í veitsluroðu síni fyri Stauningi aftaná, at seinasti finansplánur var komin í lag: »Saa sætter vi en Streg over det gamle.«

Úrslitið úr bønadarferðini til kongs og Staunings er kunngjørt tinginum í soljóðandi brævi:

København, d. 31. Oktober 1938. Statsministeriet har i Dag tilskrevet Kongsbønder Organisation ved Kongsbønder E. Húsgarð,

Syðrugotu, Færøerne, saaledes: I Anledning af Kongsbøndernes Organisations Skrivelse af 24. Maj d. A. til Hans Majestæt Kongen og til Statsministeriet samt Organisationens Skrivelse af 12. April d. A. til Landfogden paa Færøerne, hvilke Skrivelser indeholder en Protest imod Ikraftsættelsen af Lov Nr. 174 af 24. Maj 1937 for Færøerne om Jordbrugets Fremme, skal man efter stedfunden Bræveksling med Juslitsministeriet og Ministeriet for Landbrug og Fiskeri herved udtale, at de Kongsbønderne i Henhold til hidtil gældende Ret tillagte Rettigheder ikke er af en saadan Beskaffenhed, at Lovgivningsmagten skulde være afskaaret fra at træffe nærmere Bestemmelse om disses Rækkevidde, Jfr. herved ogsaa Lov Nr. 33 af 25. Februar 1871, i hvilken Forbindelse iøvrigt bemærkes, at de paagældende Rettigheder ikke

Jørð í Vági

tíl sølu:

I gyllin í Ellindsjørð (líka uttanfyri heddingsdugan), jørð á Marknoyri og fiskapláss og hús.

Ellen Mortensen, Niels Finsengota. — Tórshavn.

Kjotbúðini

er besta stað at keypa kjot. Vit hava besta lambskjót og oksakjót, og ofta fæst fiskur og annar døgurðamatur, nú hava vit eisini ræst kjót. Vørurnar verða sendar, tá ta ynskist.

Telf. 328.

J. Reinert.

kunde opfattes som et egentligt Arvefæste med som et særligt Brugsforhold. Man maa derfor afvise Paastanden om, at Loven skulde være stridende mod Grundlovens § 80.

Man skal dernæst i Anledning af Organisationens overfor Amtmanden for Færøerne den 19. Oktober d. a. fremsætte Ønske om en Forhandling angaaende Loven med Amtmanden som Repræsentant for Regeringen meddele, at da den omhandlede Lov er gennemført i Overensstemmelse med Lagtingets Ønske, mener Regeringen ikke at kunne indgå i Forhandling med Organisationen om de af denne ønskede væsentlige Ændringer af Loven, men maa have Organisationens henvist til at fremsætte sine Ønsker om Ændring af Loven for Lagtinget, hvis Indstilling derefter vil blive behandlet af Regeringen.

Hvilket herved meddeles til videre Bekendtgørelse for Landfogden under Henviisning til Amtets Skrivelser af 18. og 22. d. M. — F.A.J. 1938 Nr. 8029 — samt til Amtets Skrivelser til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri af 28. April og 4. Juni d. A.

P. M. V. (sign) Holck.

— Og sjá! Nú boyygja teir gævu menn hovdið og banka kurteisliga á lögtingsins dyr. Í gjár var hetta bræv teirra til viðgerðar á tingi:

Tórshavn, 8. novbr. 1938.

Kongsbøndadeild Jarðamannafelags Føroya.

Orsakað av brævi d. 31. okt. í ár frá statsministeriinum vendir deildin sær til Lögtingið við áheitan um, at fáa samráðing í lag við. lóg um »Jordbrugets Fremme« (av 24. mei 1937).

Kongsbøndadeildin reður til, at nevnd verður sett at viðgera málið, samansett av limum frá tingi og Jarðamannafelag Føroya. Deildin krevur, at jarðalógin verður sum minst nýtt sambært bræv frá amtinum av 19. oktbr., soleingi ikki skil er komið á viðurskiptini.

(sign.) E. Húsgarð, formaður.

Meddelelse fra Fiskeribanken.

Da den hidtidige Forretningsgang vedrørende Fiskeribankens Virksomhed paa Færøerne i nogle Tilfælde er blevet forsinket ved Korrespondance frem og tilbage mellem Færøerne og København, henstiller man, at Ansøgninger af enhver Art (herunder ogsaa om Henstand med forfaldne Ydelsesbeløb) indsendes til Færø Amt, Thorshavn, i Stedet for direkte til Fiskeribanken.

Amtet vil da fremskaffe eventuelt manglende Oplysninger og hurtigst muligt videregende Henvendelserne med fornødne Erklæringer fra de færøske Autoriteter.

Kongeriget Danmarks Fiskeribank, den 26. Oktober 1938.

Tíðindabræv.

Sorvágur, 10. novbr. 1938.

Bátarnir fiska væl her, tá veður er; men tað er bara ov sjáldan. Týsdagin og miðvikudagin var »Nellie« her og keyti fisk frá bátunum. Hon keypti 250 centnar teir báðar dagarnar — hon hevði, áðrenn hon kom higar, keypt fisk í Sandoy — og var nú fullfermd.

Teir tala um at tekna aksjur til ein trolara her í bygdini. Jógvan Rasmussen hevur lagt fyri við tí, men eg veit einki um, hvussu gongst. Hevði tað nú bara fingist í lag.

Annars vísa seg eingi tiltøk at vera í umbúna her. Og tað er spell, tí her kundi trógt til at selst eitthvørt á stovn. Menn ótolnast og spyrja, hvussu tað man gangast við havnasakini.

Um dagirnar var hitt nýggjasta og prýðiliga farið hjá Skipafelaginum, »Rökur« — ella Skoytti, sum ein maður nevndi hann — her á vágnum. Tað undraði mangan at siggja, at hann tók eini 30 tons av sandi inn her.

W. W. W.

Tíðindi.

Gudstænasta.

22. sunnudag eftir trinitatis hevur J. Dahl, próstur, gudstænastu í Havnar kirkju. — (Kollekt fyri Guðs orðs út-breiddi).

Sama sunnudag hevur Møller, prestur, gudstænastu í Hests kirkju.

K. F. U. M.

Familieaftan í K. F. U. M. Söndag Kl. 8. Der ventes særlig de Forældre, sum har Børn i Børnehaven eller de forskellige Afdelinger — men alle er velkommen.

Frelsens Hær.

Söndag Kl. 11 Helliggørelsesmøde. Kl. 5 Vaglet. Kl. 8 Frelsesmøde. Sersjantmajor Jacobsen med Und.b.f. og Soldater. Hornmusik. Møder for Børn Kl. 2 og 6, som ledes af Juniorersjant. Juul.

Uttanlandsruturnar.

Horð var kappingin, Skipafelagið Føroyar fór undir; men

úrslitið varð kortini, at tað vann og hevur nú so gott sum alla farmasigling uppá Føroyar og næginpartin av fólkafærðsluni. Men Føroya fólk styðjaði eisini felagið so væl, at slíkur góðvilji hevur neyvan sítt sfódstykki.

Menn hovdu væntað, at Skipafelagið, tá tað hevði borið sigurin heim, skuldi fara í holt við og leggja alla meg í at útnýta hann soleiðis, at eingin uttanveltaður skuldi kunna leggja uppí og fáa gott úrslit úr kappanini; men tað tyktist ikki so. Væl hevur nógv verið tosað um eitt nýtt »Tjaldur« og bát til Onglandsrutuna — og menn hava eisini ferðast í útlandum fyri at hyggja at forum og tinga um pris; men einki er spurt burturúr enn. Og tað er spell, tí verður einki gjørt í bræði, so kann tað væntast, at útlendskt felag setur skip inn aftur í rutuna, og tað verða óivað nýmótans for.

Skipafelagið átti heldur at lagt allan dent á at gjørt seg væl út á hesum umráði enn at fjasað við at keypt smá motorfór, so sum gjørt hevur verið í seinastum. Og hvat fáa teir sær bil til? Tað mátti ikki verið felagsins uppgáva at tíkið sær av voru koyrsluni í Havn — um tað er ætlanin við bilinum — og soleiðis mótarbeitt teim bileigarum, ið kanska hava ilt við at klára seg, sum er. Men er tað rætt, so sum sagt verður, at Skipafelagið ferur sand til Havnar at selja, so halda vit, tað ganga av skriðuni.

Setið skjóttgangandi, nýmótans for inn í báðar ruturnar — tað má verða takið. Og latið alt annað fjas, sum ikki er tykkara uppgáva, fara, so eingin við rætti kann siga um tykkum: »Jú, teir selja grýn!«

„Slave Skibet“

eitur filmur, sum vistur verður í Havnar bio í kvöld. Sum ein kann ætla, fer størsti parturin av leikinum fram umborð á einum skipi, sum flytur svartar trælar frá Afríku og til Amerika. Ein interessanter filmur.

Jóannes Patursson

bað okkum í gjár í brævi prenta upp greinina »Kunngerð amt-mannins« úr »Dagblaðsins«. Svárið uppá hesa grein er í blaðnum í dag.